

DE TIENDUIZEND DINGEN BESTUURSVERSLAG 2025

Bestuur:

Leontine van der Goes (voorzitter)

Jeldau Kwikkel (penningmeester)

Elias Fels (secretaris)

Directie:

Bo Tarenskeen (artistiek leider)

Ellen van Bunnik/'nMore (zakelijk leiding)

Activiteiten

Première TEGEN DE WET

Eigenlijk wilden we in 2025 met SOEKARNO in première gaan, maar dat bleek voor onze co-producent, Het Nationale Theater, onhaalbaar in verband met een verschoven productie waar beoogd actrice Esther Scheldwacht in speelt. Daarom is die première verplaatst naar 26 september 2026, en is besloten *DE WET*, onder de nieuwe titel *TEGEN DE WET*, in 2025 in première te laten gaan. Een keuze die niet alleen praktisch maar ook inhoudelijk gerechtvaardigd bleek door de toenemende druk op de (Nederlandse) rechtsstaat, om zich heen grijpend anti-semitisme en de heropleving van de aandacht onder anti-liberalen en anti-democraten voor het gedachtegoed waar deze voorstelling zich toe verhoudt.

TEGEN DE WET moest gaan over “hoe regels, normen, waarden en wetten, groot en klein, ons leven zin en structuur geven en ons als maatschappij bij elkaar houden”. In het beleidsplan werd dat vervolgens uitgewerkt in een filosofische dialoog tussen meerdere mensen. Er is gekozen voor een wat concretere en tegelijkertijd provocerende setting, namelijk een interview tussen een joodse, liberale mensenrechten-advocaat en de geniale nazi-jurist Carl Schmitt, “kroonjurist van het Derde Rijk”. Beroemd én berucht, omdat die onder andere in 1933 meeschreef aan de Machtigingswet, die Hitler juridische legitimiteit gaf de parlementaire democratie af te schaffen. Oftewel, die in 1933 de wet juist gebruikte om de mede-menselijkheid uit te schakelen. Een denker wiens werk de laatste jaren steeds

populairder is geworden onder autocratische, anti-liberale en anti-democratische leiders en denkers in o.a. Rusland, China, Israël, Amerika, Bulgarije, Polen en Hongarije. Een denker die symbool staat voor de verpletterende kracht van de wet, terwijl de interviewer vanuit zijn joods-zijn de wet juist ziet als iets wat door God is ingegeven (o.a. via de Tien Geboden) en de beschaving en medemenselijkheid in stand zou moeten houden. Toch probeert hij hardnekkig Schmitt niet te veroordelen, zodat hij hem werkelijk kan begrijpen. Dit niet-veroordelen was tegelijkertijd een metafoor voor de krachteloosheid van het moderne liberalisme. Daarmee werd de interviewer symbool voor de redelijke liberaal die, omdat hij verleerd heeft te moraliseren, geen weerwoord heeft op het geweld van het fascisme.

Thematisch past de voorstelling naadloos in het werk van Tarenskeen, naast eerdere voorstellingen over andere exponenten van het 'kwade denken' zoals Eichmann (2015), Kissinger (2017), Heidegger (2018), Albert Speer (2019) en het stuk *Waar wij voor strijden* (2023, waarin cultuurliefhebber Jacob Derwig zich ontpopte tot fascist). Nadruk lag niet op het navertellen van de biografie van Schmitt, maar op het zo goed mogelijk verdedigen van zijn ideeën tegenover een hedendaags progressief liberaal publiek, belichaamd door het personage van de interviewer.

In het beleidsplan staat vermeld dat de voorstelling een ontmoeting moest worden tussen theater en beeldende kunst, middels en samenwerking met Saskia Noor Imhoff. Die samenwerking wordt bewaard voor de productie *HET MODEL*, die in 2028 in première zal gaan. Voor *TEGEN DE WET* is gekozen voor een radicale afwezigheid van welk decor dan ook, zodat er alle ruimte en aandacht is voor de ideeën-strijd.

Er was veel voorpubliciteit. Tarenskeen werd door de *NRC* geïnterviewd over de relatie tussen filosofie en het theater in zijn werk, door *Trouw* over zijn werk in het algemeen, en was te gast bij zowel Radio Kunststof als Opium om te vertellen over de voorstelling.

Via het repeteren, dus nádat de tekst af was, kwamen tot de artistieke conclusie dat niet de theorie van Schmitt maar de machteloosheid van de interviewer het thema van de voorstelling zelf moest zijn: het liberalisme, zo lang voorgesteld als het superieure denksysteem, blijkt moreel failliet, spiritueel leeg, en weerloos tegenover het fascisme. Het publiek moest gedwongen worden zelf een antwoord proberen te formuleren op het betoog van Carl Schmitt, en vooral geconfronteerd worden met de eigen onmacht dit te kunnen doen.

Voor de spelers, Hans Dagelet en Bo Tarenskeen, was het de grootste uitdaging om geen commentaar op hun personages te spelen: Dagelet, in de rol van Schmitt, mocht geen enkel moment de 'foute nazi' spelen, of zelfs maar een opportunist. Tarenskeen, in de rol van Interviewer, mocht niet te veel onzekerheid uitstralen, en echt geloven in de holle frasen en versleten gemeenplaatsen die zijn personage veelvuldig inbracht tegen het intellectuele wapengekletter van Schmitt. Door de toon goed, neutraal, sec, zonder oordeel te spelen – ondanks de perversiteit óf leegheid van de uitspraken – werd de voorstelling ervaren als oprecht en doorvoeld. Reacties vanuit het publiek waren zonder uitzondering positief: men kon de actualiteit, het failliet van het internationaal recht, het morele opportunisme en de

zelfondermijnende hypocrisie van het westers liberalisme (en dus het eigen denkraam) onmiddellijk projecteren op de voorstelling, waardoor mensen geactiveerd en op de juiste manier geprovoceerd de zaal verlieten. Van enkelingen kregen we terug dat ze teleurgesteld waren in het beeld dat we schiepen van het liberalisme, en dat het niet meer een gelijkwaardige krachtmeting was. Als we hen uitlegden dat en waarom dat een bewuste keuze was, konden de meesten dat weer waarderen.

Kritiek

De recensies waren zonder uitzondering goed tot zeer goed. *De Volkskrant* roemde het gevaarlijke spel van Hans Dagelet, het feit dat de voorstelling geen moreel comfort biedt en dat het publiek wordt uitgedaagd na afloop zelf verder te denken. *De Theaterkrant* schreef: 'Prachtig laat de voorstelling het failliet van het liberalisme zien, en tegelijkertijd de verschrikking van de totale verwerping ervan'. *Het Parool* prees het geestige spel van Tarenskeen, en het feit dat de voorstelling oproept voorbij de leegte te kijken die het thematiseert. Han van Wieringen van *De Groene Amsterdammer* noemde het 'Een prachtig geschreven en subtiel gespeeld stuk – scherp, gevoelig en schokkend eenzaam.' Jan Postma, van hetzelfde blad, noemde het op hun cultuurpagina een 'cultureel hoogtepunt'. De enige, summiere, kritiek die in de recensies van *De Volkskrant* en *Theaterkrant* tussen de regels door te lezen viel, leek in te houden dat er meer behoefte was aan een gelijke strijd tussen de twee personages. *Het Parool* noemde daarentegen het juist een troef van de voorstelling dat het géén kruisverhoor is, evenals *De Groene*.

Invloed op het maatschappelijke en artistieke discours

In ons beleidsplan stond het voornemen spraakmakende producties te maken die ook effect zouden hebben op het publieke debat. Dat is met *TEGEN DE WET* meer dan gelukt. Journalist en politiek duider Peter Giesen besteedde er in zijn uitvoerige [essay](#) over Carl Schmitt in *De Volkskrant* (16/05/2025) uitgebreid aandacht aan. Hij vond onze voorstelling het liberalisme te kort doen, maar zonder uit te leggen waarom. De rechts-conservatieve opiniemaker Geerten Waling gebruikte de voorstelling in zijn wekelijkse column voor Elsevier (26/04/2025) in zijn betoog waarbij hij waarschuwde voor te veel pragmatisme en te weinig principes bij bestuurders en prees de voorstelling aan bij zijn lezers. De mooiste impact vormde het uitgebreide, door velen gelezen [essay](#) van Bregje Hofstede in *De Correspondent* (31/12/2025), waarbij zij het belangrijkste thema van de voorstelling, namelijk de spirituele leegte van het liberalisme, onderzocht met behulp van moderne mystici zoals Simone Weil. Hiermee sneed zij thema's aan die Tarenskeen in de voorstelling *HET MODEL* (gepland in 2028) sowieso verder wil onderzoeken. Op 18 september tipte de Voorzitter van de Eerste Kamer, Mei Li Vos, de voorstelling tijdens een uitgebreid interview over haar culturele hoogtenpunten op Radio

NPO Klassiek. In het voorjaar van 2026 was er een avond in De Balie (4/03/2026) gemaakt die geheel rond de voorstelling draaide en expliciet wilde doordenken op de consequenties die we uit het denken van Schmitt zouden moeten trekken. Deze avond, met hoogleraar staatsrecht Marc de Wilde en schrijver Bregje Hofstede, was uitverkocht en maakte mooie discussies los na afloop. In zijn geheel terug te kijken op de [site](#) van De Balie of op Youtube.

Zoals hierboven werd aangegeven was de vervroegde première van *TEGEN DE WET* niet alleen om praktische redenen. Het gedachtegoed van Carl Schmitt, de uitdaging die zijn denken vormt voor de liberale en parlementaire democratie zijn het laatste jaar veelvuldig beschreven. Duiders als Beatrice de Graaf, Arend Jan Boekstijn en Arnon Grunberg wijzen op de toenemende invloed van zijn werk, ook op machtige techmiljardairs zoals Peter Thiel. We merkten uit gesprekken met experts (Marijn Kruk, Jos de Mul, Haroon Sheikh, Bart Jansen) op dat onze voorstelling in hun wandelgangen lange tijd 'the talk of the town' was.

De artistieke impact van de voorstelling zat ten eerste in de radicaliteit van de vorm: simpelweg twee mannen op twee stoelen die een gesprek voerden in een lege zaal, met verder geen decor of mise en scènes, enkel een conflict dat in tekst werd uitgevoerd. Ten tweede zat die in de gewaagdheid van de posities die werden ingenomen: links progressief theaterpubliek verklaarde zich verward door het feit dat ze merkten dat ze niets tegen het gedachtegoed van Schmitt konden inbrengen, wat duidt op een confronterend effect. Of in de woorden die Adriaan van Dis zich na afloop jegens Tarenskeen liet ontvallen: "Wat ben je toch een lul dat je me zo laat sympathiseren met zo'n vreselijke man!" De subtiliteit van het spel en de gelaagdheid van de tekst werden door collega's en critici geroemd. Tijdens het opstellen van deze verantwoording werd ons door de jury van het Theaterfestival om een registratie van de voorstelling verzocht, en we kregen te horen dat we in elk geval de shortlist van de uiteindelijke selectie hadden behaald.

De theatertekst is uitgegeven door De Nieuwe Toneelbibliotheek en werd elke avond na afloop verkocht in het theater. Elke avond werden er minstens 50 exemplaren van de tekst verkocht.

Speellijst

Er was wel teleurstelling over de beperkte speellijst. Theaterbureau De Mannen verzorgde de verkoop en kreeg hem niet vaker dan twaalf keer verkocht, waarvan zes keer in Amsterdam (Frascati en De Meervaart). Het enige theater buiten de Randstad was De Nieuwe Vorst in Tilburg. Ook voor de reprise was geen animo, of men gaf aan dat hun planning al vol was. De enige herneming was die in Frascati, maart 2026, mogelijk gemaakt dankzij een particuliere schenking van advocatenbureau Palthe Oberman. Een mogelijke reden is, dat door de thematiek programmeurs bang zijn dat het een ontoegankelijke voorstelling zou zijn, die het publiek af zou schrikken. Op zich zijn voorstellingen als *TEGEN DE WET* en *WITTGENSTEIN 2* wel bedoeld voor een publiek dat het fijn vindt om (mee) te denken in het theater, maar

ontoegankelijk willen we ze niet noemen, en publiek dat intellectueel uitgedaagd wil worden vindt je niet alleen in de randstad, dus daar liggen nog kansen.

Reprise WITTGENSTEIN 2

WITTGENSTEIN 2 had het najaar van 2023 een zeer beperkte tournee en slechts één, weliswaar lovende, recensie in Theaterkrant. De enige reprise leek die tijdens Theater Na de Dam te zijn, op 3 en 4 mei. Maar vervolgens werd acteur Lowie van Oers genomineerd voor de Theo d'Or in de categorie 'Meest indrukwekkende dragende rol', en schrijver/regisseur/acteur Bo Tarenskeen zelf in de categorie 'Meest grensverleggende podiumprestatie'. De voorstelling mocht vervolgens in reprise op het Theaterfestival in Amsterdam. Door deze twee nominaties en selectie kreeg de voorstelling veel aandacht, wat leidde tot de boeking van extra reprises: bij het Brainwash Festival in 2024, in het voorjaar van 2025 bij het Theaterfestival in Rotterdam en Heerlen en in september 2025 een hele maand als lunchvoorstelling in Theater Bellevue. Daarmee heeft de voorstelling uiteindelijk alsnog veertig keer kunnen spelen.

In Bellevue is de voorstelling enorm gegroeid. De spelers bereikten nieuwe inzichten in het stuk en hun personage, de boog was vloeiender, en de grote ontdekking was dat als er meer 'op de lach' werd gespeeld, waardoor de heftigheid van de voorstelling (de overwinning van de nazi's in de jaren '30) juist harder aankwam bij het publiek. De actualiteit leek de voorstelling nog meer te hebben ingehaald dan in het najaar van 2023. Na afloop van de allerlaatste voorstelling trokken tegenover Bellevue, aan de andere kant van de Leidsekade, grote groepen extreem-rechtse demonstranten en neonazi's langs met Prinsenvlaggen.

Publieksbereik *TEGEN DE WET* en reprise *WITTGENSTEIN 2*

TEGEN DE WET speelde 12 keer voor een bijna volle zaal, en bereikte 1.781 mensen. Hierop volgde een succesreprise van drie uitverkochte avonden in Frascati 1 te Amsterdam in 2026. Door de politieke en filosofische essays die door gerenommeerde schrijvers naar aanleiding van de voorstelling verschenen, zoals die in *De Volkskrant* en *De Correspondent*, bereikte de portee van de voorstelling nog meer mensen.

De reprise van *WITTGENSTEIN 2* speelde in het voorjaar van 2025 in een uitverkocht Theater Rotterdam en een bijna uitverkocht Theater Heerlen. Vanaf september speelde hij twintig keer in Theater Bellevue, met gemiddeld 70 bezoekers per voorstelling. Daarmee bereikte deze voorstelling 1.461 mensen.

In totaal hebben we in 2025 34 voorstellingen gespeeld waarvan 26 in Amsterdam. We hebben 3.242 bezoekers bereikt waarvan 2.062 in Amsterdam. Dit gaat om betalende

bezoekers. In het oorspronkelijke beleidsplan was opgenomen dat we in 2025 *SOEKARNO* gingen maken, hierdoor was de verwachting dat het aantal voorstellingen en bezoekers in 2025 hoger zou liggen dan nu gerealiseerd. Dit verklaart de afwijking. In dit oorspronkelijke plan stond *TEGEN DE WET* opgenomen in 2027. Deze cijfers komen overeen met de realisatie van 2025.

Met *TEGEN DE WET* hebben we gespeeld in De Meervaart in Nieuw-West. Daarnaast hebben we met *TEGEN DE WET* vijf voorstellingen in het centrum gerealiseerd. Met *WITTGENSTEIN 2* hebben we twintig voorstellingen in het centrum gespeeld. Voor beide projecten hebben we in deze stadsdelen actief gewerkt aan het opbouwen van draagvlak door gericht specifieke doelgroepen te benaderen. Voor *TEGEN DE WET* richtten wij ons onder meer op studenten en studieverenigingen. Daarbij beperkten we ons niet alleen tot studenten; ook docenten maakten nadrukkelijk deel uit van ons netwerk en publieksbereik.

Omdat er veel belangstelling was onder jongeren en studenten, heeft Bellevue voor een aantal voorstellingen het pay-as-you-like programma ingezet. Dit zorgde voor iets lagere publieksinkomsten, maar leverde publiek van alle leeftijden op. Voor de lange termijn is het cruciaal dat jonge mensen (studenten) die intellectueel uitgedaagd willen worden bekend raken met ons werk. Zij zullen ook vaker via mond op mond reclame zorgen voor aanwas.

De voorstellingen van Tarenskeen trekken enerzijds een vast en terugkerend publiek dat specifiek geïnteresseerd is in zijn werk. Anderzijds spreekt ieder project ook een eigen, specifieke doelgroep aan. Hierdoor weten we een grote diversiteit aan bezoekers samen te brengen. Ons publiek varieert van links-progressief tot rechts-conservatief, van studenten en middelbare scholieren tot gepensioneerden die een lunchvoorstelling bezoeken. Wij zien het als een belangrijke artistieke en maatschappelijke waarde dat bezoekers de zaal niet allemaal met dezelfde overtuigingen ingaan, noch verlaten. Juist de uiteenlopende perspectieven, reacties en gesprekken die onze voorstellingen oproepen, vormen een essentieel onderdeel van wat wij met ons werk willen bereiken.

Qua randprogrammering heeft Tarenskeen een uitgebreide inleiding en vraaggesprek gehouden in Theater Bellevue. In EYE filmmuseum heeft hij de [inleiding](#) verzorgd voor de film *Wittgenstein* van Derek Jarman, in het kader van het Tilda Swinton Festival.

Diversiteit

Zoals ook al aangegeven in ons beleidsplan 2025–2028, is het nadrukkelijk ons doel een grote diversiteit te bereiken in de zaal wat betreft opvattingen. Het theater is in onze ogen te vaak een plek waar links progressieven de statements krijgen voorgeschoteld waar ze het toch wel mee eens zijn, of inzichten getoond die ze grotendeels zelf ook al hebben. Volgens ons is het een morele plicht van de kunstenaar om ook te werken vanuit perversiteit en immoraliteit, vanuit gevaarlijke gedachten en vragen die schreeuwen om een antwoord. Wat betreft diversiteit is het onze doelstelling mensen van de meest uiteenlopende politieke overtuigingen in de zaal te krijgen, en dat is met *TEGEN DE WET* gelukt. Zo zat bijvoorbeeld in

Amsterdam Frascati 1 vol met studenten, promovendi en professoren van de Afdeling Rechtsfilosofie Leiden, wat traditioneel een rechts bolwerk is en de intellectuele bakermat van Forum voor Democratie. De gesprekken na afloop gingen tot diep in de nacht door, omdat iedereen in de zaal op persoonlijke wijze gedwongen werd de eigen vooronderstellingen te onderzoeken.

We hebben dit brede publiek bereikt door gericht studieverenigingen, wetenschappelijke bureaus, decanen en docenten te benaderen. Deze gerichte, vaak persoonlijke aanpak genereerde een enorme opkomst en uiteindelijk significante mond op mond reclame.

Speellijst TEGEN DE WET

- 8 april try-out Frascati 1 Amsterdam
- 9 april try-out Frascati 1 Amsterdam
- 10 april première Frascati 1 Amsterdam
- 11 april Frascati 1 Amsterdam
- 12 april Frascati 1 Amsterdam
- 2 mei Theater a/h Spui Den Haag - zaal 2
- 7 mei Schouwburg Amstelveen
- 17 mei Theater Rotterdam
- 28 mei Schuur Haarlem
- 29 mei De Nieuwe Vorst Tilburg
- 5 juni Schouwburg Utrecht
- 13 juni De Meervaart Amsterdam

Speellijst WITTGENSTEIN 2

- 26 januari Theater Rotterdam
- 22 februari Theater Heerlen
- 17 sep t/m 12 oktober Bellevue - Amsterdam

Nevenactiviteiten

De registratie van de debatavond over Carl Schmitt en *TEGEN DE WET*, waarbij er meerdere fragmenten uit de voorstelling zijn gespeeld, is op YouTube op 1 juni 2026 meer dan 1700 keer bekeken. De lezing over Wittgenstein in het EYE was voor een uitverkochte zaal, met 130 bezoekers.

Vorbereitung SOEKARNO

De volgende grote productie van de tienduizend dingen, over de eerste president van Indonesië, is in 2025 op poten gezet. Fondsen zijn aangeschreven, creatieve en productionele partners zijn benaderd. De voorstelling zal met Esther Scheldwacht gespeeld worden, in coproductie met Het Nationale Theater. De gerenommeerde scenograaf Maze de Boer en lichtontwerper Varja Klosse zijn aangetrokken om het toneelbeeld te ontwerpen. Aan het eind van 2025 hadden zo goed als alle aangeschreven fondsen subsidie toegezegd. Theaterbureau De Mannen heeft ervoor gezorgd dat er dertig speelbeurten gepland staan, verspreid over verschillende schouwburgen en grote zalen in het hele land, waaronder tweemaal in ITA en een keer in De Meervaart. De coproductie met Het Nationale Theater en de verbindingen met de schouwburgen in het land zijn in lijn met het voornemen van de stichting om de schaal te vergroten, en een groter en diverser publiek aan te spreken én bekend te maken met het werk van Tarenskeen, zodat die hopelijk ook naar toekomstig werk van de stichting komen.

Naleving prestatieafspraken

Organisatie

In het najaar van 2024 heeft het bestuur hard gewerkt de organisatiestructuur op te zetten om de stichting in het nieuwe kunstenplan goed te kunnen laten functioneren. Vanaf januari 2025 nam Ellen Bunnik van productiebureau 'n More de zakelijk leiding van de stichting voor haar rekening. Dit bracht aanzienlijke rust en professionaliteit in de organisatie. Functies die Bo Tarenskeen tot dan toe in zijn eentje voor zijn rekening nam werden overgenomen en veel beter uitgevoerd, waardoor er meer ruimte was voor artistieke verdieping. Ook was het voor de sfeer tussen de spelers en Tarenskeen zelf heel goed dat het financiële gesprek niet door hem zelf gedaan hoefde te worden, daardoor bleven zij – ondanks zijn driedubbele functie van schrijver, regisseur en acteur – toch gelijkwaardige collega's op de vloer, wat noodzakelijk is voor mooi samenspel.

Governance

Stichting De tienduizend dingen heeft een onafhankelijk bestuur bestaande uit drie leden. Het bestuur voert zijn taken uit in overeenstemming met de toepasselijke wet- en regelgeving, inclusief de Code Governance Cultuur, de Code Diversiteit & Inclusie, toepasselijke reglementen en statuten. De leden vertegenwoordigen verschillende ervaringen, achtergronden en deskundigheid. De bestuursleden beschikken over bestuurlijke, juridische en financiële kwaliteiten en ervaring en bezitten ook expertise in de podiumkunsten en andere kunstdisciplines, zoals muziek. Het bestuur vergadert vier keer per jaar en keurt onder meer de jaarlijkse begroting en jaarrekening goed. Met het oog op de groei en professionalisering van de organisatie is het bestuur onder meer nauw betrokken bij de zakelijke bedrijfsvoering. Bij de uitoefening van zijn taken laat het bestuur zich leiden door de belangen van de stichting en neemt daarbij de relevante belangen van alle bij de stichting betrokken partijen in aanmerking. Eens per jaar evalueert het bestuur het eigen functioneren. De bestuurders ontvangen geen bezoldiging voor hun werkzaamheden.

Het bestuur heeft grote stappen gezet de stichting verder te professionaliseren op het gebied van organisatie, gezonde financiën, continuïteit en particuliere sponsoring, mede met dank aan de zakelijke leiding van 'nMore. Ook is verder ingezet op de ontwikkeling van communicatie en marketing, hetgeen naar verwachting vanaf 2026 vruchten zal afwerpen.

Rooster van aftreden

<i>Bestuurder</i>	<i>Benoeming (eerste termijn)</i>	<i>1ste Herbenoeming (tweede termijn)</i>	<i>2de Herbenoeming (derde termijn)</i>	<i>Einde termijn</i>
Leontine van der Goes <i>Voorzitter</i>	Oktober 2023	Oktober 2026		
Jeldau Kwikkel <i>Penningmeester</i>	Juli 2022	Juli 2025	Juli 2028	
Elias Fels <i>Secretaris</i>	Januari 2024	Januari 2027		

Financiën

In 2025 zijn de baten en lasten met elkaar in balans. De cijfers wijken af van de begroting die is meegestuurd met het beleidsplan. Dit komt door een verschuiving van projecten over de komende vier jaar. Ondanks deze wijzigingen is het percentage publieksinkomsten stabiel gebleven op circa 30%. Binnen deze publieksinkomsten valt naast de recette ook de inkomsten van tekstboekjes. Deze tekstboekjes werden na iedere voorstelling zeer gretig gekocht door ons publiek. Naast de structurele subsidie van het AFK hebben wij het project *TEGEN DE WET* kunnen realiseren dankzij steun van Stichting Melanie. De reprise van *WITTGENSTEIN 2* werd eveneens mogelijk gemaakt door de bijdrage van een particuliere mecenas: Stichting Cultuur en Educatie (SEC).

Tegelijkertijd kijken we kritisch naar de gerealiseerde aanvullende inkomsten. We waren ervan overtuigd dat *TEGEN DE WET* meer subsidiekansen zou hebben. Helaas is dat niet gelukt. Naar ons idee hing dit mede samen met het feit dat onze organisatiestructuur in 2024 nog onvoldoende stevig was op het moment van aanvragen voor projecten begin 2025. Zo was de huidige zakelijk leider op dat moment nog niet aangesteld. Inmiddels zien we hierin een duidelijke ontwikkeling: voor 2026 hebben we al aanzienlijk meer subsidie weten binnen te halen. Dit onderstreept opnieuw hoe belangrijk een solide organisatorisch fundament is.

Met de beschikbare middelen hebben we alle projecten binnen de gestelde budgetten kunnen realiseren. Door efficiënt te werken houden we de beheerslasten laag, zodat de focus zoveel mogelijk op de projecten zelf kan blijven liggen.

Samenwerkingen

Voor *TEGEN DE WET* hebben we een mooie bijdrage mogen ontvangen van Stichting Melanie, die al lange tijd trouw de voorstellingen van Tarenskeen financieel ondersteunt.

De jonge, veelbelovende regisseur Erasmus MacKenna (1999, hen is in 2021 afgestudeerd aan de Regieopleiding te Amsterdam) is opnieuw aangetrokken als ‘co-regisseur’, zowel bij *WITTGENSTEIN 2* als bij *TEGEN DE WET*. Hiermee biedt de stichting op duurzame wijze ruimte aan de ontwikkeling en verdieping van jong talent. Hen is ook aangetrokken als co-regisseur van *SOEKARNO*.

Samen met Debatcentrum De Balie verzorgde Tarenskeen een eerder hierboven genoemde verdiepende [avond](#) in de grote zaal over het werk van Carl Schmitt. Tijdens deze avond werden fragmenten uit de toneeltekst voorgelezen, waar vervolgens door verschillende experts op werd gereflecteerd. Dit vormde voor het publiek niet alleen verdieping maar ook kennismaking met het theater en het werk van Tarenskeen.